

In 2024 bestaat SPV 20 jaar. Reden voor een feestje. In deze artikelenserie interviewen we personen met een rol van betekenis in de historie van SPV.

“Er zitten vooral ‘doeners’ in het vmbo”

Directeur SPV Jacqueline Kerkhoffs

In het kader van het 20-jarig jubileum van SPV mag de directeur Jacqueline Kerkhoffs natuurlijk niet ontbreken in het rijtje interviews dat we hieraan besteden. Zij is al 16 jaar lang het boegbeeld van de stichting en als eerste directeur van SPV heeft zij veel in beweging gekregen. Zij heeft de vele veranderingen van dichtbij mogen zien en heeft meegewerkt, meestal subtiel op de achtergrond, aan wat SPV nu is: de belangrijkste speler in het vmbo-veld.

Hoe word je eigenlijk directeur van zo'n platform? Moet je daarvoor solliciteren? Volgens Jacqueline is haar aanname bij SPV een tikkie anders verlopen dan normaal. “Ik heb niet hoeven solliciteren, en ben ook niet gevraagd. Ik werkte in 2008 bij SLO (landelijke expertisecentrum voor het curriculum) en zat regelmatig bij allerlei overleggen van OCW. De Adviesgroep vmbo werd in die tijd opgeheven en de erfenis van die partij moest overgaan naar SPV. Zij zochten vervolgens iemand die wilde ‘meedenken’. Een kartrekker om de organisatie verder te professionaliseren. Daar heb ik even over moeten nadenken en in overleg met SLO stelde ik voor om dit op detachingsbasis te gaan doen. SPV wilde dit parttime invullen. Dat wilde ik niet; of ik doe het helemaal of niet. Uiteindelijk zijn we het hierover eens geworden en ben ik in 2008 fulltime begonnen voor SPV.”

20
JAAR

Veranderingen zijn er natuurlijk veel geweest in die 20 jaar. Wat was de grootste?

“Dat is dat we van een soort vrijwilligersorganisatie naar een meer professionelere organisatie zijn gegaan. Ik begon indertijd letterlijk met heel veel verschillende meningen en een leeg kantoor. Er was nog helemaal niets. Géén telefoon, géén computers, géén ondersteuning...niks. Inmiddels zijn al die verschillende meningen van SPV gebundeld en zijn die steeds belangrijker geworden in het veld. Er wordt naar ons geluisterd. Vroeger werd ik vaak een beetje vreemd aangekeken als ik aanschoof bij een overleg. ‘Waarom zit jij bij dit overleg?’ was dan de vraag. Tegenwoordig gaat dat anders. Als er een vraag is die over vmbo gaat, dan kijken alle deelnemers ons aan maar dan om advies of uitleg omdat wij er het meeste vanaf weten. Van een ongewenste deelnemer naar een meeprater. Dat komt omdat we als SPV heel goed op de hoogte zijn van wat er speelt in het veld,” meent Jacqueline.

Wat is er in 20 jaar SPV verbeterd in het vmbo?

“Voor het beroepsgerichte programma waar eerst 35 vakken inzaten, hebben we het aanbod teruggebracht naar 10 profielen. En ook de LOB – Loopbaanontwikkeling en begeleiding, is door ons ontwikkeld. Er zijn nu maar liefst 200 keuzevakken waar leerlingen uit kunnen kiezen, mits de school het aanbiedt,” licht Jacqueline toe.

En wat kan er nóg beter in het vmbo?

Jacqueline: “Die 10 profielen houden ons nu bezig. Is dat wel te handhaven voor de toekomst? Moet daar iets aan veranderd worden? In het bedrijfsleven wijzigen dingen snel en we moeten voortdurend alert blijven op actualiteiten en veranderingen. Uiteraard wil het vmbo studenten opleiden voor de maatschappij van nu en voor die van de toekomst. Hoe gaan we dat vormgeven? We zijn daar volop mee bezig en dat doen we in overleg met OCW.

Er is al een experiment met een half profiel. Met nóg meer keuzevakken, en een kleiner aantal verplichte vakken. Dit motiveert studenten enorm. Het vraagt wel veel van docenten en scholen hoor, ze moeten heel flexibel zijn en moeten dan ook nog veel doen in overleg met bedrijven.”

Mouwen opstropen-mentaliteit

In alle gesprekken met ‘SPV’ers’ blijkt dat mensen die werken in of te maken hebben met het vmbo uit bijzonder hout zijn gesneden. Wat is dat toch? “Ja, ze zijn inderdaad heel speciaal. Mensen die werken in het vmbo of er iets mee

hebben zijn vooral ‘doeners’. En dan bedoel ik docenten, AVO-docenten, directieleden en ondersteunend personeel. Als je hen iets vraagt, dan hoor ik vooral: ‘Zeg maar wat ik moet doen, dan begin ik eraan’. Doorvragen is misschien meer iets van havo- en vwo-mensen. Die mentaliteit van de mouwen opstropen is heel kenmerkend. Het vmbo heeft gepassioneerde docenten nodig, die begaan zijn met de leerlingen. En die betrokkenheid gaat door, ook nà het behalen van hun diploma. Op het vmbo vind je een ander type leerling; daar heb je dus andere docenten voor nodig,” vindt Jacqueline.

En over 20 jaar? Hoe ziet SPV er dan uit?

“Ik ga dat zelf niet meer meemaken als directeur van SPV, maar wat ik ze toewens is dat er een volgende stap wordt gezet; een die nog meer professionalisering inhoudt en waardoor SPV een expertisecentrum voor het vmbo kan worden. Dat zijn we misschien al wel, maar dat het een echte organisatie kan worden. Met mensen die in dienst zijn, met een financiële afdeling, administratieve ondersteuning en iemand die de agenda bijhoudt. Dat SPV een ‘normale’ organisatie wordt. We laten al zien waar we goed in zijn, maar de volgende fase is op termijn wel nodig. Uiteraard hoop ik daarbij dat de stichting wendbaar en flexibel blijft. Maar dan wel met een sterke basis én met de voeten in de vmbo-klei,” zo sluit Jacqueline af.

Tekst: Alinda van Dijk